

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 58
din 20.01.2016

Dosar nr: 429/2015

Petiția nr: 4773/13.07.2015

Petenți: Asociația Civică Maghiară, Partidul Popular Maghiar din Transilvania

Reclamați: Instituția Prefectului – Județul Bihor, Comisia Județeană Bihor de Atribuire de Denumiri

Obiect: neavizarea favorabilă a denumirii „Podul Sfântul Ladislau”, în timp ce au fost avizate favorabil denumirile „Dacia”, „Decebal”, „Ovid Densușianu”, „Carol I”, „Mareșal Constantin Prezan”, pe motivul că denumirea nu creează ideea de unire.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și sediul petenților

1.1.1. Asociația Civică Maghiară, Str. Jean Calvin nr. 4, Oradea, județul Bihor, cu domiciliul procedural ales Cabinet de avocat M G str. Republicii nr. 45, Oradea, județul Bihor;

1.1.2. Partidul Popular Maghiar din Transilvania, str. Emil Racoviță nr. 37, Cluj-Napoca, județul Cluj, cu domiciliul procedural ales Cabinet de avocat M G É, str. Republicii nr. 45, Oradea, județul Bihor;

I. 2. Numele și sediul reclamatorilor

1.2.1. Instituția Prefectului Județului Bihor, Parcul Traian nr. 5, Oradea, județul Bihor;

1.2.2. Comisia Județeană Bihor de Atribuire de Denumiri, Parcul Traian nr. 5, Oradea, județul Bihor.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții consideră discriminatorie neavizarea favorabilă a denumirii „Podul Sfântul Ladislau”, în timp ce au fost avizate favorabil denumirile „Dacia”, „Decebal”, „Ovid Densușianu”, „Carol I”, „Mareșal Constantin Prezan”.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate (filele 7-9 din dosar) pentru data de 25.08.2015 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.3. La audierea din 25.08.2015, părțile nu s-au prezentat.

3.4. Petenților le-au fost comunicate punctele de vedere ale reclamatului (fila 12 din dosar), fiind solicitate concluzii scrise. Petenții nu au dat curs solicitării.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Petiția înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 4773/13.07.2015** (filele 2-3 din dosar), arată că proiectul de hotărâre al Consiliului Local al municipiului Oradea privind atribuirea denumirii „Podul Sfântul Ladislau” pentru podul de legătură între Piața Regele Ferdinand I. și Piața Unirii a fost avizată nefavorabil de cea de a doua reclamată. Alte cinci denumiri, care reflectă istoria românilor din Oradea, au primit aviz favorabil.

S-au depus înscrisuri la dosar (filele 1, 4-6 din dosar).

4.2. Susținerile reclamatelor

4.2.1. Prima reclamată, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 5388/13.08.2015** (filele 10-11 din dosar), arată următoarele:

- invocă excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând că nu are putere de decizie cu privire la emiterea avizelor favorabile sau nefavorabile pentru atribuirea de denumiri de către a doua reclamată;
- din sesizare nu reiese concret fapta de discriminare;
- a doua reclamată nu a avut în vedere încălcarea principiului egalității de tratament;
- nu există consecințe, întrucât avizul a fost doar unul consultativ, care nu influențează hotărârea consilierilor locali;
- proiectul de hotărâre a fost votat, astfel nu s-au produs efecte.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că a doua reclamată, instituție subordonată primei reclamate, la data de 03.04.2015, a avizat favorabil denumirile propuse pentru 5 poduri: „Dacia”, „Decebal”, „Ovid Densușianu”, „Carol I”, „Mareșal Constantin Prezan” (fila 5 din dosar), și nu a avizat favorabil denumirea „Podul Sf. Ladislau”, arătând că podul „*leagă Piața Unirii cu Piața Ferdinand*, *apreciind că această denumire trebuie să creeze ideea de unire*” (fila 6 din dosar). Sfântul Ladislau a fost regele Ungariei în perioada 1077–1095, canonizat de Biserica Catolică în anul 1192, rămășițele lui pământești fiind mutate la Oradea după anul 1113.

5.2. Colegiul director constată că a doua reclamată este subordonată primei reclamate, membrii lor fiind numiți de prima reclamată, mai mult, a doua reclamată nu este persoană juridică distinctă.

5.3. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

5.4. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.5. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.6. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

5.7. Colegiul director constată că în timp ce au fost avizate favorabil denumirile propuse pentru 5 poduri: („Dacia”, „Decebal”, „Ovid Densușianu”, „Carol I”, „Mareșal Constantin Prezan”), nu s-a avizat favorabil denumirea „Podul Sf. Ladislau”, astfel există o diferențiere evidentă între propunerile de denumiri considerate ca fiind legate de istoria și cultura comunității românești și propunerea de denumire considerată ca fiind legată de istoria și cultura comunității maghiare (comunitate care formează 23,07% din populația locală orădeană).

5.8. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

5.9. În mod evident, însăși din formularea respingerii reiese că problema a rezultat din faptul că Sfântul Ladislau nu este un personaj legat de cultura română.

5.10. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

5.11. O afirmație conform căreia o denumire dată după o personalitate maghiară afectează ideea de unire este de natură să atingă dreptul la demnitate, întrucât creează un cadru ostil față de această comunitate. Unirea nu s-a realizat în ideea excluderii maghiarilor din tot ceea ce reprezintă Statul Român, cultura acestui stat etc. Mai mult, regele Ungariei

nu a fost regele maghiarilor, ci inclusiv regele românilor care au trăit în interiorul statului, așa cum regele Ferdinand I. (Ferdinand Viktor Albert Meinrad von Hohenzollern-Sigmaringen) nu a fost doar regele românilor ci și a maghiarilor, după Primul Război Mondial. A pune permanent în opoziție maghiarii și cultura maghiară cu cea a românilor, de pe poziția majoritarului, a fost în cursul istoriei și este și în continuare de natură să atingă dreptul la demnitate, atât al românilor aflați în minoritate, cât și al maghiarilor aflați în minoritate.

5.12. Nu se poate considera că avizul nefavorabil de atribuirea numelui lui Sfântul Ladislau nu a produs efecte, chiar dacă ulterior Consiliul local al municipiului Oradea a luat decizia corectă. Efectul a fost crearea unor sentimente de frustrare în comunitatea maghiară, față de reprezentatul Guvernului României.

5.13. În concluzie faptul că nu s-a avizat favorabil denumirea „Podul Sf. Ladislau”, întrucât podul „*leagă Piața Unirii cu Piața Ferdinand, apreciind că această denumire trebuie să creeze ideea de unire*”, în timp ce au fost avizate favorabil denumirile altor poduri („Dacia”, „Decebal”, „Ovid Densușianu”, „Carol I”, „Mareșal Constantin Prezan”) este discriminatorie conform prevederilor art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**, întrucât reprezintă o deosebire, excludere pe criteriul apartenenței etnice care are ca efect restrângerea folosinței dreptului la demnitate.

5.14. Colegiul director constată că petenții nu au încadrat fapta ca fiind hărțuire în sensul art. 2 alin. 5 sau încălcare a dreptului la demnitate, în sensul art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**, astfel analizează cauza doar din perspectiva discriminării (art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**) și nu din perspectiva unor fapte pentru care art. 26 alin. 1 prevede aplicarea unor amenzi contravenționale. Ulterior, consilierii locali au dat o soluție care a remediat situația, astfel faptele nu sunt de gravitatea celor arătate la art. 2 alin. 5 respectiv art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**.

5.15. Având în vedere natura efectelor produse, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. 2 din **O.G. nr. 137/2000** („*Consiliul sau, după caz, instanța de judecată poate obliga partea care a săvârșit fapta de discriminare să publice, în mass-media, un rezumat al hotărârii de constatare, respectiv al sentinței judecătorești*”), C.N.C.D. obligă părțile reclamate să publice un rezumat al hotărârii (respectând caracterul confidențial al denumirii petenților) în presa locală.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a primei reclamate;
2. Faptul că nu s-a avizat favorabil denumirea „Podul Sf. Ladislau”, întrucât podul „*leagă Piața Unirii cu Piața Ferdinand, apreciind că această denumire trebuie să creeze ideea de unire*”, în timp ce au fost avizate favorabil denumirile altor poduri („Dacia”, „Decebal”, „Ovid Densușianu”, „Carol I”, „Mareșal Constantin Prezan”) este discriminatorie conform prevederilor art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;

3. Obligă părțile reclamate să publice un rezumat al hotărârii (respectând caracterul confidențial al denumirii petenților) în presa locală, conform art. 26 alin. 2 din **O.G. nr. 137/2000**;

4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN PETRE – Membru

Data redactării: 20.01.2016

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

Verificat SCSRP